

Bygning i national Henseende at gjøre med Frederiksborg Slots Bevarelse eller eventuelle Brug som nationalhistorisk Museum? Det er mig umuligt at begribe, at man kan forbinde disse to Ting i samme Række; thi der er ikke den fjerneste Sammenligning tilstede. Der er ikke den mindste Forbindelse imellem Hensynet til den hensigtsmæssige Brug af Et eller Andet og Hensynet til Fædrelandets skønneste Mindesmærker — jeg tager det gamle Ord, som er saa betegnende — og jeg vil sige til det ærede Medlem, at han tager feil, naar han ikke tror, at Folkethinget har vist Erbhødighed for gamle Mindesmærker. Jeg tror heller ikke, at han vilde faae den nuværende Museumsdirektør til at udtale dette, thi han har tværtimod gjentagne Gange for Folkethinget og dets Finantsudvalg udtalt lige det Modsatte, og vi kunne paavise, at vi ved mangfoldige Leiligheder have været villige til ved Bevilling at værne om vore gamle Minder. I den Henseende har der altsaa aldrig været Noget iveien; men lad os nu ogsaa sætte, at det var blevet gennemført noget langsommere — eller maasse endog noget hurtigere, thi den private Gæmildhed kunde jo have taget samme Form endda —, saa siger jeg dog, at det vilde have været langt lykkeligere for Nationen som Mindesmærke, naar det var flet ved Nationen, end naar det var flet, jeg vil ikke sige tiltrods for den, men dog udenfor den. — Jeg skal med disse Bemærkninger ganske overlade til det ærede Thing og til hvem, der ellers hører det, at bedømme, hvem der staar paa det rigtige Standpunkt, enten jeg eller det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Vilde), som mener at kunne faae Beskyldning for et smaaligt Syn paa denne Sag over paa mig. Kun skal jeg endnu, forsaavidt som Skrivelsen fra Sivoren er medtagen i Betænkningen, bemærke, at det er en hel absolutistisk Forretning, der er flet, som om der aldrig havde eksisteret en Folkerepresentation. Naar det er saaledes, saa siger jeg, at jeg utvivlsomt ikke realiter er uberettiget dertil; men formelt er jeg aldeles enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds i, at vi have at henholde os til Regjeringen, under hvis Ansvar dette er flet.

Vilde: Jeg vilde ønske, at den ærede Ordspørrer, for hvem det er ganske ligegyldigt, om der er Tale om 400,000 Kr. eller 100,000 Kr. eller 100,000 Dre, vilde medbringe en lignende Slotshed, naar der er Tale om at give Bevillinger, istedetfor at indskrænke den til de Leiligheder, hvor han taler om Andre, der have givet dem. Den ærede Ordspørrer er ganske uberettiget til at henvende til mig den Behovdelse, at jeg lader en „Retskrænkelse“ passere af Hensyn til Pengene. Nei, hele min Udvikling før gif ud paa at vise, at efter min Opfattelse kan der ikke her i fjerneste Maade være Tale om nogen som helst Anren-

felse af Rigsdagens Ret — ikke Spor deraf. Jeg anser Regjeringen for at være fuldt besjælet til at modtage denne Gave, uden derom at henvende sig til Representationen, og dette uden Hensyn til, at Gaven er saa stor. Gaven kunde være mindre, og det Samme havde gjeldt. Jeg betragter denne Gave, som er skænket til Frederiksborg Slot, saa langt fra at være en Profanation af dette Nationens kjæreste Mindesmærke, at den synes tværtimod i høi Grad at fortjene Paaskjønnelse, fordi den viser, at den Mand, fra hvem den er kommen, er besjælet af den samme Kærlighed, som gjør dette Mindesmærke saa kjært for os. En stor Del af Gaven anvendes netop til Færdiggjørelse af det skønne Mindesmærke, der uden denne Gave vilde staa som en tom Skæl, men kun ved dens Hjælp har faaet en indholdsrig Kerne. En anden Del af Gaven anvendes til i dette Nationens kjære Mindesmærke at samle Erindringer om Fortiden, der ikke i mindste Maade ville forstyrre den Anvendelse af Slottet, som man senere maatte finde hensigtsmæssig. Det vil ikke være muligt at udslette Kapitaen Jacobsens Navn fra Frederiksborg Slot og fra det der gjenopreiste Mindesmærke, om det end kunde lykkes at faae forstyrret — hvad det heldigvis ikke kan — den Ordning, som nu er truffen med det national-historiske Museum. — Om man end kunde faae Billedeerne revne ned af Bedestolen, som ogsaa tale om hans Navn, saa vilde der endda være Noget der paa Stedet, der talte høit om, at der var skænket en Gave, hvis Værd ikke ligger deri, at den er stor, men deri, at den er udsprungen af en Mand, som har tillegnet sig netop den nationale Tjælske, som gjør os Frederiksborg Slot saa kjært.

Ordspørreren (Berg): Jeg skal notere, at det ærede Medlem i Anledning af mine Ytringer talte om at rive Billede ned i Bedestolens ret, hvortil Kaptajn Jacobsen har knyttet sit Navn, eller om at udslette hans Navn af Frederiksborg Slot. Jeg veed ikke, med hvad Ret dette ærede Medlem giver sig til at udtale saadanne Ytringer (D. Christensen: Hør!) Hvad behager? (D. Christensen [Høiere]: Hør!) Na, jeg troede det var en Indvending, men det er altsaa en Misfalskkyttring. Jeg skulde maasse ikke turde tillade mig at karakterisere hele dette Forhold, uden at falde ned med det ærede Medlem i Tilbedelse for en enkelt Persons Gæmildhed. Jeg har saa lidt i Sinde at udslette Kaptajn Jacobsens Navn, at jeg tværtimod priser hans Gæmildhed — men under denne Form her priser jeg den ikke — og jeg har ofte havt Leilighed til at glæde mig over, at han er den mest fremtrædende Borger, naar der er Tale om at yde Bidrag til Frederiksborgs Slots Opbyggelse og Udsmykning; men det vedkommer ikke det Spørgsmaal, vi her omtale. Det er ikke Nationen om at gjøre at faae smykket